

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

10 mei 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de schenkings- en successierechten bij de overdracht van een KMO

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de 11-juliviering van 2005 en de opdracht van de vzw Vlaanderen Feest

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Dinsdag 10 mei 2005

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.16 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de schenkings- en successierechten bij de overdracht van een KMO

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de schenkings- en successierechten bij de overdracht van een KMO.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel deze vraag naar aanleiding van een decreetwijziging in het Waalse Gewest. Daar werd enkele maanden geleden een belangrijke stap gezet inzake de administratieve vereenvoudiging van schenkings- en successierechten bij de overdrachten van een KMO. Met de toenemende vergrijzing is dit van belang voor de zaakvoerders van KMO's. Het is een belangrijk item bij het levendig houden van KMO's dat deze op een gemakkelijke manier kunnen worden overgedragen op de volgende generatie.

Het Waalse Gewest heeft enkele maanden geleden mijns inziens een belangrijke stap gezet door een nultarief in te voeren, niet alleen voor de successierechten maar ook voor de schenkingsrechten. Er zijn wel een aantal voorwaarden aan gekoppeld. Het komt erop neer dat het systeem gericht wordt toegespitst op de kleine ondernemingen.

Mijnheer de minister, u kent beter dan ik de situatie in Vlaanderen. We hebben enerzijds een nultarief voor de successierechten, maar daar zijn voorwaarden aan gekoppeld. Vooral de tewerkstellingsvoorwaarde is belangrijk. Anderzijds hebben we een verlaagd tarief van 2 percent voor de schenkingsrechten, waar geen participatie- of tewerkstellingsvoorwaarde aan is gekoppeld, maar enkel een voorwaarde van ononderbroken voortzetting van de KMO gedurende vijf jaar.

Eigenaars van KMO's en zelfstandige zaken gaan mee met de vergrijzingsgolven, en de problematiek van het voortzetten van kleine bedrijven is heel belangrijk, want het aantal zelfstandigen neemt niet meer toe. Het laatste jaar was er een zeer sterke toename, maar de voorbije jaren hebben we een terugloop van het aantal zelfstandigen gekend.

Mijnheer de minister, gelet op deze problematiek: bent u op de hoogte van de initiatieven die in het zuiden van het land worden genomen? Hoe staat u tegenover die wetswijzigingen? Ziet u het mogelijk om de schenkings- en successierechten gelijk te schakelen en te evolueren naar een nultarief bij de overdracht van KMO's in Vlaanderen, zonder daar al te grote voorwaarden aan te koppelen?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het initiatief van het Waalse Gewest inzake de schenking is ons bekend. Het is de aanleiding voor de heer Van den Heuvel om te vragen of het niet beter zou zijn dat het Vlaamse Gewest de nu bestaande twee systemen op elkaar af zou stemmen om te komen tot eenvor-

Van Mechelen

mige tarieven en regelgeving. Daarbij zou er een vermenging komen van de voordelen uit de nu bestaande systemen in Vlaanderen en Wallonië.

In het Vlaamse Gewest bestaan er twee fiscaal voordelige systemen van overdrachten van ondernemingen, die elk afzonderlijk verschillende voorwaarden hebben. Het gaat over duidelijk onderscheiden omstandigheden waarbinnen een overdracht van een onderneming kan gebeuren. De eerste is een schenking van een onderneming waarbij een tarief geldt van 2 percent. De tweede gaat om de successie, namelijk vererving van een familiale onderneming waarbij een aantal voorwaarden kunnen leiden tot een nultarief. Het gaat wat mij betreft om duidelijk twee verschillende systemen naar aanleiding van twee totaal verschillende omstandigheden die leiden tot de overdracht van de onderneming. Het feit dat er twee verschillende stelsels zijn en twee verschillende tarifieringen, heeft deels een historische verklaring, waarbij de bevoegdheden in de loop van de voorbije jaren zijn geëvolueerd.

Ik zet de zaken op een rijtje. Bij de successie werd het nultarief voor vererving van familiale ondernemingen beoogd. Successierecht was al een oneigenlijke gewestelijke belasting nog voor de Lambermontakkoorden van 1 januari 2002. De bevoegdheid was aanwezig bij de gewesten maar ze was wel beperkter. Door de Lambermontakkoorden zijn de bevoegdheden uitgebreid. Het gewest kon enkel het tarief en de vrijstellingen van de successierechten wijzigen maar niet de belastbare grondslag.

De toenmalige Vlaamse Regering heeft als allereerste van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. De successierechten werden vanaf 1 januari 1997 hervormd. Een van de elementen van die hervorming was de invoering van een bijzonder tarief van 3 percent voor vererving van familiale ondernemingen.

Deze eerste tariefverlaging werd al snel gevolgd door een tweede aanpassing van de regelgeving. Het decreet van 18 mei 1999 verscheen in het Staatsblad van 30 september 1999. Dat is niet onbelangrijk. De eerste datum was voor de verkiezingen en de tweede erna. Daardoor werden de successierechten bij de vererving van famili-

ale ondernemingen of vennootschappen in het Vlaamse Gewest onder dezelfde voorwaarden verlaagd van 3 percent naar 0 percent. Door invoering in het decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting was deze maatregel in feite slechts geldig van 10 oktober 1999 tot en met 31 december 1999. Het ging dus om een bijzonder tijdelijke maatregel. De toenmalige minister-president, die ook minister van Financiën en Begroting was, heeft via de programmawet van 22 december 1999 het nultarief gelukkig permanent gemaakt en er een rechtszeker karakter aan gegeven.

Ondertussen bestond sinds 1 januari 1998 ook in het Waalse Gewest een eigen regeling met een voordeeltarief van 3 percent. In het Brusselse Gewest trad het voordeeltarief van 3 percent in werking op 1 januari 1999. Zoals voor de hele gewestelijke fiscaliteit heeft het Vlaamse Gewest dus ook hier een voortrekkersrol gespeeld.

Het aantal aanvragen dat de Vlaamse administratie de afgelopen jaren heeft ontvangen, toont aan dat de maatregel wel degelijk zijn effect heeft en steeds bekender wordt. In 1998 en 1999 heeft de Vlaamse administratie telkens 42 aanvragen ontvangen. Daarna nam het aantal dossiers geleidelijk toe. Op dit moment is het gemiddelde ongeveer 65 aanvragen per jaar. Dit jaar hebben we dat aantal al bereikt. We zullen dus een substantiële verhoging kennen.

Er is ook een verlaagd tarief voor schenkingen voor ondernemingen. De federale regering vond dat ze wat dat betreft een bijdrage moest leveren. Op 25 januari 1999 werd een bijzonder voordeeltarief van kracht van 3 percent ingeval van schenking van ondernemingen, zowel eenmanszaken als aandelen van vennootschappen, ongeacht de graad van verwantschap tussen schenker en begiftigde. Op dat moment was het immers de federale overheid die de volledige bevoegdheid had over registratierechten op schenkingen.

De voorwaarden van dit federale gunststelsel voor schenkingen waren natuurlijk verschillend van de voorwaarden van de Vlaamse vrijstelling van successierechten. De federale regering had beslist een andere optie te nemen met betrekking tot het verlaagde tarief. Elk van de reeds vermelde gewestelijke en federale maatregelen heeft een eigen lijst van voorwaarden, beperkingen en na te leven formaliteiten. Het gaat echter ook over twee ver-

Van Mechelen

schillende systemen. Elk parlement was op dat moment autonoom bevoegd om de voorwaarden aan het eigen gunstregime te koppelen.

Alle goede bedoelingen ten spijt was het al snel duidelijk dat de federale verlaging van de schenkingsrechten een slag in het water was. Het aantal ondernemingen in België dat onder dit tarief werd weggeschonken, kon op de vingers van één hand worden geteld. In 2000 en 2001 werd het systeem niet één keer gebruikt.

Op 1 januari 2002 hevelde de federale overheid de materie over en werd ik bevoegd voor het systeem met al zijn zichtbare en verborgen gebreken. Omdat enig succes uitbleef, hebben we in de loop van 2003 besloten het stelsel grondig te analyseren en – vooral – aan te passen. Daaruit is gebleken dat de voorwaarde waarbij de volle eigendom van de onderneming moest worden weggeschonken, de onoverkomelijke hinderpaal vormde voor het succes van deze maatregel.

Ter gelegenheid van de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie, die in het voorjaar van 2003 werd gehouden, hebben we dit dossier besproken met de sociale partners bij de VESOC-onderhandelingen. We hebben toen afgesproken dat we dit stelsel zouden vereenvoudigen en dat we ook het tarief zouden verlagen tot 2 percent. We hebben beide zaken doorgevoerd. Het tarief bedraagt 2 percent, ongeacht de graad van verwantschap tussen schenker en begunstigde. Dat laatste is niet onbelangrijk. Als A zijn bedrijf wil schenken aan B, bijvoorbeeld omdat er geen erfopvolger is, wordt hij onderworpen aan een zeer gunstig tarief omdat B zich engageert om het bedrijf voort te zetten en de tewerkstelling te garanderen. Wat de eenmanszaken betreft, is niet langer vereist dat een volledige universaliteit van goederen of een bedrijfstak wordt geschonken. Het volstaat voortaan dat een onverdeeld aandeel dat ten minste de helft van de universaliteit uitmaakt, wordt geschonken. Daarmee is meteen het probleem opgelost van de kandidaat-schenker die samen met zijn broer of zus een onderneming uitbaat. In dat geval kan de volle eigendom immers niet worden geschonken.

De schenking kan gebeuren met voorbehoud van vruchtgebruik, zodat de schenker nog de facto de

controle over de onderneming en de inkomsten ervan kan voorbehouden. Dat is psychologisch zeer belangrijk. De schenker geniet dan nog van het vruchtgebruik tot het moment er iets gebeurt dat we niemand toewensen. Het toepassingsgebied werd uitgebreid met schenkingen van vorderingen, certificaten van aandelen en certificaten van vorderingen. Wat dat betreft, wordt het systeem dus beter afgestemd op de regeling van de vererving van ondernemingen.

Het vervreemdingsverbod werd geschrapt. De Vlaamse economie heeft er immers enkel belang bij dat de activiteiten van de onderneming worden voortgezet, maar niet noodzakelijk door de begunstigde zelf. De vereiste van de aandeelhouderschapovereenkomst werd geschrapt. Voortaan volstaat het dat de geschonken aandelen of deelbewijzen minstens 10 percent van de stemrechten in de algemene vergadering vertegenwoordigen.

Daarnaast werden ook een heleboel papierwerk en formalismen geschrapt. Vroeger moest men bijvoorbeeld jaarlijks een rapport doorsturen waarin stond dat de activiteiten werden voortgezet. In samenspraak met de sociale partners hebben we beslist dat dit enkel na afloop van 5 jaar moest worden aangetoond.

In tegenstelling tot de vrijstelling van de successierechten legt het voordeelstelsel van de schenkingen geen tewerkstellingsvoorwaarde op. Bij successie wordt de onderneming overgedragen. Als incentive om de zaak voort te zetten, is een nultarief van kracht. Bij schenking is het doel dat de onderneming wordt gered en wordt die voorwaarde dus niet opgelegd. Er bestaat enkel een verplichting tot het voortzetten van de activiteit van de onderneming gedurende 5 jaar vanaf de datum van de schenking.

Uit de cijfers die we van de federale administratie hebben gekregen, blijkt dat de tariefverlaging en de versoepeling van de voorwaarden een enorme dynamiek op gang hebben gebracht. Vanaf 1 januari 2004 hebben we dan voor schenkingen van ondernemingen ook nog het zogenaamde 'progressievoorbehoud' geschrapt. Het progressievoorbehoud komt erop neer dat bij de berekening van de successierechten de heffingsgrondslag van schenkingen die de overledene binnen de 3 jaar vóór zijn overlijden heeft gedaan, in aanmerking wordt genomen om het toepasselijke tarief van de

Van Mechelen

successierechten te bepalen. Wat mij betreft, is dat een van de vreselijkste zaken die men heeft uitgevonden.

Mijnheer Van den Heuvel, het systeem blijkt te werken. Dat is ook de reden waarom ik op uw vraag of we deze stelsels moeten hervormen door ze bijvoorbeeld te harmoniseren, ontkennend zal antwoorden. Zo las ik gisteren nog een getuigenis van de directeur vermogensplanning bij de Bank Degroof, waarmee we vrij veel samenwerken, onder andere op het vlak van ons economisch overheidsinstrumentarium. Hij zei dat 'familiebedrijven vaststellen dat er mogelijkheden zijn om hun successie op een transparante en kostvriendelijke manier te regelen, onder meer via de verlaagde schenkingsrechten'. Dat wil zeggen dat het systeem bij de vermogensplanners stilaan ingang vindt.

Of we deze stelsels moeten hervormen, bijvoorbeeld door ze te harmoniseren, is de eerste vraag een ethische vraag. In de huidige stelsels zit een maatschappelijke, socio-economische, maar ook ethische logica. Ik ben er dan ook voorstander van om de huidige regeling te handhaven. Het stelsel van de overdrachten bij overlijden is strenger, vooral door de tewerkstellingsvoorwaarde. Daartegenover staat echter een volledige vrijstelling. Het komt erop aan om door een mix van geven en nemen een incentive te geven.

Een gebrek aan fiscale stabiliteit in de ondernemerswereld kan aanleiding geven tot immobilisme en inertie. We moeten dat vermijden. Op 1 januari 2002 werden we bevoegd voor de materie. De afgelopen drie jaar hebben we ons zeer actief bezig gehouden met deze zaak. De laatste wijzigingen werden van kracht op 1 januari 2004. Vermogensbeheerders werken op lange termijn, zeker als het om ondernemingen en schenkingen gaat. Zij zijn geen voorstander van systematische wijzigingen in de regelgeving.

Als het over fiscaliteit gaat, werkt het Waalse Gewest meestal met een dubbele agenda. Het doel van de maatregelen is bij hen een meeropbrengst te genereren, en niet zozeer een economische incentive te geven. Ik ben absoluut geen voorstander van de volledige vrijstelling van schenkingsrechten.

Ik ben graag bereid om te leren uit een ander systeem. Het zou de eerste keer zijn dat we van het Brusselse Hoofdstedelijke of het Waalse Gewest iets kunnen opsteken op dit vlak. Toch wil ik vooraf een aantal zaken opmerken. In Wallonië geldt het nultarief bij successie enkel voor overdrachten in rechte lijn, tussen echtgenoten, tussen samenwonenden of aan werknemers van de onderneming. In Vlaanderen geldt het nultarief bij successie en het schenkingstarief van 2 procent, ongeacht de graad van verwantschap tussen schenker en begiftigde. Dat is een enorm verschil.

In Wallonië geldt het nultarief enkel voor ondernemingen die minder dan 250 personen tewerkstellen. Het zijn echter juist de grotere bedrijven die zorgen voor de meeste tewerkstelling. Zowel voor het ene als voor het andere systeem valt wel wat te zeggen. Wallonië beperkt wel de doelgroep.

De Waalse regeling bevat ook een vereiste van behoud van tewerkstelling bij de succesieregeling, zij het onder andere modaliteiten dan in het Vlaamse Gewest. Wallonië behoudt voor de schenkingsregeling wel het vervreemdingsverbod en de vereiste van de zogenaamde 'aandeelhouderschapsovereenkomst'. In Vlaanderen hebben wij die voorwaarden geschrapt.

In het Vlaamse Gewest werd het reeds vermelde progressievoorbehoud geschrapt, in Wallonië niet. In de Waalse regeling worden holdingstructuren minder gunstig behandeld dan in de Vlaamse successieregeling.

Mijnheer Van den Heuvel, in alle bescheidenheid zeg ik u dat onze eigen systemen vrij genereus zijn. In de loop van 2003 en 2004 hebben we zo veel mogelijk de administratieve ballast opgeruimd. We zijn daarmee tegemoetgekomen aan de verzuchtingen van de sociale partners. Ik pleit voor stabiliteit in de regelgeving. In 2005 hebben we al meer aanvragen ontvangen dan in 2004.

De andere gewesten hebben een aantal van onze regelgevingen slaafs overgenomen. Zo werd in deze commissie een modern systeem uitgewerkt voor de private stichtingen, die kunnen worden opgericht sinds 1 juli 2003. Na de gasramp in Ghislenghien was het de bedoeling een fonds op te richten met 2,2 miljoen euro aan kapitaal. Doordat de regelgeving niet was aangepast, was er een belastingtarief van 80 procent op van toe-

Van Mechelen

passing. Van het aanvankelijke bedrag zou er zo maar 0,4 miljoen euro bij de stichting terecht komen. Vlaanderen had al op 1 juli 2003 een aangepaste regeling ingevoerd. Uiteindelijk werd een fiscale oplossing gevonden door de stichting op te richten met een minimaal vermogen en een soort onrechtstreekse schenking te doen om hetzelfde doel te bereiken. Wat dat betreft, pakken wij het iets keuriger aan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.41 uur.*

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 15.30 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de 11-juliviering van 2005 en de opdracht van de vzw Vlaanderen Feest

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de 11-juliviering van 2005 en de opdracht van de vzw Vlaanderen Feest.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, 11 juli is voor de Vlamingen in de eerste plaats een feestdag. Op vele plaatsen in Vlaanderen worden dan optredens gegeven en plezier gemaakt. Tijdens de laatste edities werden de Vlamingen ook aangespoord om zo veel mogelijk lokaal hun eigen feest te organiseren. De vzw Vlaanderen Feest stelde, met middelen van de Vlaamse overheid, 'barbecuecheques' ter beschikking aan degenen die bereid waren dit feest lokaal te organiseren. De respons van de Vlamingen was groot en 11 juli werd een dag waarop, naast grote feesten, ook vele kleine wijk- en buurtfeesten werden gehouden.

Ik hoop ten stelligste dat de editie van 2005 dit succes kan herhalen, maar ik maak mij, hopelijk onterecht, ongerust. In vorige edities werd er immers al in februari een persconferentie gehouden door de Vlaamse Regering. Op dat moment maakte de vzw Vlaanderen Feest het thema van de vieringen bekend. Vorig jaar was dat het woord en poëzie. Op die manier werd aan de Vlamingen de intenties ten aanzien van de 11-julivieringen bekend gemaakt.

Mijnheer de minister-president, we zitten nu begin mei en we hebben nog niets gehoord. Aangezien u verantwoordelijk bent voor de beheersovereenkomst met de vzw Vlaanderen Feest, vraag ik u naar een stand van zaken. Waar staat de vzw op dit moment met de organisatie van de viering? Over welke middelen beschikt de vzw Vlaanderen Feest op dit moment? In de begroting werd er wat beknot op de middelen. Moeten we daar bepaalde conclusies uit trekken of heeft dat te maken met de algemene toestand van de begroting? Krijgen de Vlamingen binnenkort hierover informatie? Zult u het nodige doen zodat ook dit jaar vele kleine feesten de 11-juliviering kleur geven?

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, via de gemeentelijke cultuurdiensten heb ik vernomen dat er voortaan maar één project per gemeente in aanmerking zou worden genomen. Is dat enkel een gerucht? Blijkbaar wordt die informatie nu doorgespeeld aan de cultuurraden. Als die informatie klopt, wat gebeurt er dan met gemeenten die uit verschillende deelgemeenten bestaan? Wat gebeurt er dan met projecten uit grotere steden?

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, 11 juli is uiteraard ook voor ons, Vlaams-nationalisten, een feest. Het is bovendien ook mijn huwelijksverjaardag. Voor mij is het dan ook dubbel feest. Ik heb zo lang gewacht tot het feest op een zaterdag viel.

Vlaanderen Feest en het houden van een barbecue zijn heel toffe initiatieven. Als 11 juli een vakantiedag zou zijn, zou dat nog veel toffer zijn en

Morel

zouden we nog beter kunnen vieren. Dit jaar valt de dag op een maandag.

Ik heb er even de documenten op nageslagen. Gemeenschappen en gewesten staan in België op hetzelfde niveau als de federale entiteit. In de praktijk is dat echter niet altijd het geval. Ik heb een resolutie uit 1996 opgediept. Ze werd overgenomen in een voorstel van decreet in 2004 en ingediend door onder anderen de heer Caluwé. In het voorstel werd de minister-president gelast om, samen met de collega's van de andere gemeenschappen, er bij de federale overheid op aan te dringen de officiële feestdag van de respectieve gemeenschappen van ons land als betaalde feestdag te laten erkennen.

Mijnheer de minister-president, het zou nog eens zo mooi zijn, mocht 11 juli een vrije dag voor alle Vlamingen worden.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb geen beheersovereenkomst afgesloten met de vzw Vlaanderen Feest maar wel met de vzw Elfdaagse Vlaanderen-Europa. De aanvragen voor de cheques kunnen tot 11 mei worden ingediend. De vzw heeft zelf besloten om geen grotere ruchtbaarheid te geven aan de mogelijkheid om cheques te verwerven. Ze maakt gebruik van het internet en de distributie van gestandaardiseerde informatie- en deelnemingsformulieren en stuurt die naar gemeentebesturen en initiatiefnemers die in 2004 van de mogelijkheid gebruik hebben gemaakt. Gelet op de budgettaire beperkingen, werd het bedrag van 1.102.000 euro verminderd tot 843.200 euro.

De kandidaturen worden nu ingewacht. Op dit moment hebben we 1.250 privé-initiatieven ontvangen. Er is een budget voor 1.100 aanvragen. Bij de keuze wordt er chronologisch te werk gegaan: wie eerst komt, eerst maalt.

Er zijn ongeveer 200 gemeenten die een programma hebben ingediend. Na 11 mei wordt er een keuze gemaakt. Het budget voor de gemeentelijke initiatieven is normaal gezien voldoende om de aanvragen te honoreren.

De Inspectie van Financiën heeft niet voor het eerst een negatief advies gegeven inzake de gekozen werkwijze. Er werd geen beroep gedaan op de mededinging voor het aanwijzen van de begunstigde vzw. Ik neem dat advies ernstig. Volgend jaar zullen we nagaan wat we precies zullen doen en welke voorstellen we kunnen overmaken aan de Vlaamse Regering.

Het bedrag van 843.200 euro zal het mogelijk maken kleur te geven aan de viering via vele kleine feesten. Het moet een volksfeest zijn. De initiatieven moeten een aanvulling zijn op de officiële festiviteiten in Brussel, die eindigen met de Gulden Ontsporing. Dit jaar is Groot-Brittannië het gastland. Daarnaast volgen nog de klassieke recepties: om 18 uur in Hotel Errera met het diplomatiek corps en om 20 uur in de ontvangtsalons van de KBC voor een aantal andere gasten.

Mevrouw Demeulenaere, het gerucht klopt niet. Binnen één gemeente kunnen verschillende evenementen worden gesponsord.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, het zal wel geen verrassing zijn dat uw antwoord me niet helemaal bevredigt.

Minister-president Yves Letermé: Het absolute geluk is niet van deze wereld.

De heer Sven Gatz: En zeker niet in dit huis. We streven daar toch elke dag naar. Om niet te gefrustreerd te raken, betrachten we het echter niet te veel.

U hebt gezegd dat de vzw zelf heeft gekozen om alleen via het internet en formulieren te communiceren. De projecten kunnen nog tot morgen worden ingediend. Voor de privé-initiatieven heeft dat niet veel zin meer.

Het aantal kleine wijkfeesten, die voor mij het belangrijkste zijn, ligt niet zoveel lager ten opzichte van de 1375 vieringen van vorig jaar. Met de 200 gemeenten die nu een aanvraag hebben ingediend, zitten we niet enorm ver van de 277 lokale initiatieven van 2004. In elk geval zijn er minder initiatieven. Wat dat betreft, kan worden geargumentéerd dat de tering naar de nering moet worden gezet. Daar kan ik nog mee leven.

Gatz

Ik heb het er wel moeilijker mee dat u, als flandrien, die u toch bent in alle betekenissen van het woord, het niet nodig hebt geacht om uw eigen project en uw eigen regering achter het initiatief te zetten. Alles gebeurt wat 'en stoemelings', zoals we hier in Brussel zeggen. De verenigingen, wijkcomités en vriendenclubs, die van de zaak op de hoogte waren, kunnen verder van het systeem profiteren. U bouwt het feest niet verder uit.

U hebt wel oor naar het advies van de Inspectie van Financiën. Mag ik daaruit concluderen dat we nu in een overgangsjaar zitten? Is dit het laatste jaar dat die feestcheques op die manier worden verspreid? Bent u niet overtuigd van de juistheid van de slogan van Mao: 'Laat 1000 bloemen bloeien'? Denkt u aan een heroriëntatie van het feest?

Mijnheer de minister-president, mijn vraag gaat niet zozeer over de cijfers en de beperking van de middelen. Vindt u dit een goed concept? Ik vind van wel. Het is ook geen kwestie van een paarse verworvenheid. Het is wel leuk dat we van een strijdviering gaan naar een volksfeest. De Vlaamse Regering moet de mensen niet verplichten om te feesten. Dit is echter wel een goede manier om het feest te kanaliseren. Ik heb het gevoel dat dit niet uw ding is. Ik zou dan ook graag weten hoe u hier tegenover staat, zonder dat u nu al uw kaarten op tafel legt.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Gatz, zonder vooruit te lopen op de besluitvorming in de Vlaamse Regering, vind ik het een zeer goed idee. Persoonlijk vind ik dat het absoluut aanbeveling verdient om lokale initiatieven te stimuleren zodat van de feestdag een volksfeest wordt gemaakt.

Het is een open systeem dat zeer moeilijk vooraf te begroten valt. Ondertussen hebben we wel wat ervaring opgedaan over de kostprijs. Mijn houding is dat ik alle verplichtingen die door de voorgangers werden aangegaan, zal honoreren. Voor dit en het volgend jaar werden zeer zware engagementen aangegaan. Voor het evenement 'Stad in Vrouwenhanden' in Mechelen werd 60 miljoen Belgische frank of 1,5 miljoen euro uitgetrokken.

Dat is bijna twee keer zoveel als wat aan al de andere verenigingen in het hele Vlaamse land zou zijn toebedeeld. Vorig jaar werd aan de kust een marathon georganiseerd. De kostprijs daarvan was 200.000 euro.

Ik heb die bedragen niet teruggeschroefd, voor zover dat al mogelijk zou zijn. Sommige akkoorden werden op het einde van de vorige regeerperiode getekend. De financiële repercussies zullen zich echter doen gevoelen in de begrotingen van de volgende jaren. We zullen echter de engagementen honoreren, al was het maar uit respect voor de begunstigen.

We hebben wel besloten om te wachten met het lanceren van nieuwe initiatieven omdat daar geen budgettaire ruimte voor is. Ik ben van plan om volgend jaar een aantal nieuwe initiatieven te nemen. Ik sta steeds open voor suggesties. Het feest van 11 juli en de elfdaagse mogen zeker niet verloren gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.47 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

